

SYLWAN

SERIA B. — ARTYKUŁY... i SPRAWY TOWARZYSTWA.

Rocznik LVII

Marzec 1939

Nr 3

Ś. p. prof. inż. WITOLD ROSZKOWSKI

* 9 września 1878 r. † 11 lutego 1939.

Ś. p. prof. Witold Roszkowski po ukończeniu studiów leśnych w Akademii Ziemiańskiej w Wiedniu wstąpił do służby w lasach państwowych.

Pierwsze węzły, jakie ś. p. prof. Roszkowski zadzierżgnął z Towarzystwem Leśnym, sięgają 1906 r., w którym to roku jako asystent leśnictwa w Bolechowie przyjęty został w poczet członków ówczesnego Galicyjskiego Towarzystwa Leśnego. Jednak służba jego poza

Lwowem najpierw w Bolechowie, gdzie pełnił także obowiązki nauczycielskie w tamtejszej szkole dla leśniczych a następnie w Polanicy (pow. Dolina) na stanowisku nadleśniczego, nie pozwalała mu na bliższy kontakt z Towarzystwem. Sytuacja zmieniła się na lepsze skoro przeniesiono Go w r. 1912 do Lwowa w charakterze referendarza Dyrekcji Domen i Lasów. Lwowska Wyższa Szkoła Lasowa wykorzystała zaraz Jego pobyt we Lwowie i w uznaniu Jego zdolności i fachowych kwalifikacji poruciła Mu wykłady z administracji leśnej i łoświectwa w charakterze docenta.

W czasie wojny światowej powierzono Mu okręgowy zarząd lasów państwowych w okupowanej przez Austrię części Królestwa Polskiego z siedzibą w Radomiu. W roku 1918 powołano go do Lwowa na stanowisko inspektora lasów państwowych.

W dniu 3 czerwca 1918 r. wybrało Go Walne Zgromadzenie Gal. Tow. Leśnego członkiem Wydziału i od tego czasu datuje się Jego stała ofiarna praca w Towarzystwie.

Z chwilą państwowego odrodzenia naszej Ojczyzny zaszła potrzeba reorganizacji b. Galic. Tow. Leśnego w ogólne Polskie Towarzystwo Leśne, obejmujące swoim zasięgiem całą Rzeczpospolitą.

Trzeba było zatem porozumieć się przede wszystkim z ośrodkiem warszawskim jako stołecznym i przygotować nowy statut. Cała ta reorganizacja wymagała rozumie się szeregu wyjazdów do Warszawy na konferencje, zanim ostatecznie doprowadzono do I Ogólnego Zebrania przeobrażonego Towarzystwa. W akcji tej ś. p. prof. Roszkowski nader wydatnie współdziałał. Przez szereg lat był bardzo czynnym zarówno w Oddziale Lwowskim Pol. Tow. Leśn. jak i w Radzie Naczelnej Towarzystwa.

W grudniu 1934 wybrany pierwszym wiceprezesem Towarzystwa, zaś w r. 1937 w miejsce hr. Hutten Czapskiego prezesem, dźwigał ś. p. profesor z pełnym poświęceniem na Swoich barkach ciężar kierowania sprawami i agendami całego Towarzystwa. Za Jego to kierownictwa Rada Naczelna Pol. Tow. Leśn. współpracowała z Polskim Towarzystwem Politechnicznym i z Izbą Inżynierską we Lwowie w sprawie zarządzeń ochronnych przeciw powodziom, przeprowadziła gruntowną zmianę statutu, spowodowała całkowite oddłużenie Towarzystwa, doprowadziła do powstania nowego Oddziału Towarzystwa obejmującego ziemie północno-wschodnie Rzeczypospolitej, wzięła udział w Wystawie „Nasze Lasy i Ochrona Przyrody“, w związku z czym Towarzystwo otrzymało złoty medal.

Osobny rozdział kilkuletniej działalności ś. p. prof. Roszkowskiego prowadzonej z ramienia Pol. Tow. Leśnego stanowi zwycięsko stoczona walka o utrzymanie we Lwowie akademickiej uczelni leśnej.

Kampanią tą, naprawdę trudną, kierował bardzo umiejętnie i ofiarnie nie żałując zdrowia, czasu a nawet prywatnych świadczeń finansowych. Uratowanie Lwowskiego Oddziału Lasowego ma ośrodek lwowski przede wszystkim Jemu do zawdzięczenia. Fakt ten mocno podkreślił w imieniu Rady Wydziału Rolniczo - Lasowego Politechniki Lwowskiej prof. Fuliński w swym przemówieniu pożegnalnym, wyrażając ś. p. Zmarłemu głębokie podziękowanie i pełne uznanie.

Za Jego długoletnią tak owocną pracę i wybitne zasługi dla Towarzystwa i w ogóle dla leśnictwa oraz za przeprowadzenie zwycięskiej kampanii o utrzymanie Oddziału Lasowego we Lwowie Ogólne Zebranie Delegatów P. T. L. nadało Mu w dniu 27 marca 1938 r. godność Członka Honorowego.

Na Wydziale Rolniczo - Lasowym Politechniki Lwowskiej ś. p. Zmarły wykładał encyklopedię leśnictwa dla rolników oraz administrację lasu i gospodarstwo łowieckie dla leśników. W roku akademickim 1928/29 mianowany został pierwszym zastępcą prezesa Komisji Egz. Dyplomowego na Oddz. Lasowym. Od r. 1929/30 był zastępcą profesora przy Katedrze Użytkowania lasu i Technologii mechanicznej drewna. Obdarzony wyjątkową swadą i szczerym zapałem potrafił znakomicie zainteresować młodzież swymi wykładami, które cieszyły się stale wielką frekwencją. Idea umiłowania lasu i umiarkowanego korzystania z jego skarbów, jaką zasiewał w duszach Swoich wychowanków, będzie cenną i trwałą po Nim pamiątką.

Młodzież kochała Go, gdyż był dla niej sprawiedliwym i życzliwym profesorem oraz szczerym przyjacielem.

Jako prawdziwy miłośnik lasu był serdecznym przyjacielem idei ochrony przyrody i jej realizatorem zwłaszcza w odniesieniu do ochrony przyrody polskich lasów. W myśl ukochanej przez Niego idei łowieckiej był wzorowym i zamiłowanym myśliwym, cieszącym się wśród myśliwych wielkim uznaniem i poważaniem.

W uznaniu wybitnych zasług na polu polskiego leśnictwa był ś. p. prof. Roszkowski odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Śmierć ś. p. prof. Roszkowskiego okryła głęboką żałobą i żalem szerokie koła leśników a w szczególności Polskie Towarzystwo Leśne, któremu tyle ofiarnych trudów i pracy poświęcił.

Cześć Jego pamięci!